

Astrilds trefnad i
Norland; betraktad, då
borgmästaren i Torneå,
herr Peter...

1700-1829 81 Cbza 1745 Pipping o. Foug

National Library
of Sweden

ASTRILDS

Trefnad i Norland;

Betraktad,

Då

Borgmästaren i Torneå,

HERR PETER

PIPPING,

Och

JUNGFRU

MARGARETA

CHRISTINA

FOUGT

Firade Sin Bröllops-Dag i Torneå

Probstegård den

1745

STOCKHOLM, tryckt hos PETER Jöransson NYSTRÖM.

Is någre Nöjen til i Atles kulna Länder,
Der Solen nu så års har budit Folk farväl?
Den nakne Astrild, som för ro och lust är känder,
Törs han dit våga sig och frysa ej ihjäl?
En liten Pilt som Han kund' oförmodligt blifva
I Lappens Kojas bränd, ell' kylder på en Drifva.

Det kunde mången tro vid dessa frusna Fiällar,
Der Biörnar Iden ha och Ulfvar göra språng,
Der Järfvar söka Rof på Bergens branta Hållar,
Och intet annat hörs, än Ufvars sorgfna sång,
Skull' aldrig något kårt för Menskiors ögon visas;
Än mindre det hvaraf ens Kärleks plåga lifas.

Dock der som annorståds fins nöjen öfverflödigt:

Det tyks som Astrild skull' af kolden få nyt mod:
At smikra Könet der för honom är onödigt,

När rena Dygden ståds upeldar deras Blod:
Hans Pilar utan Gift, hans skott ä' utan smärta:
Han med en liuflig Makt behårskar deras Hierta.

Ju längre ifrån Sol, ju täckare på Jorden,

Et ordspråk är, som först deraf har blifvit sagt,
At hos det ädla Køn, som gifves uti Norden,
Har båd Natur och Dygd all fågring nederlagt;
Des fanning och des grund uti vår Brud man rörer,
Som Skönhet med en Krans af Dygde-blommor kröner.

Här skulle nu Des Bild i vårda fågor pråla:

Des Fågring borde se sin Täckhet i hvar rad:
Des Slögder, qvickhets Eld och Vett jag borde måla
Och af Des ädla Krans upvisa hvarje Blad:
Man bord' i dessa Rim den Solens Strålar finna,
Som i vår Brudgums Hus skal innan kort uprinna.

Jag bord' ock öppna här Rättrådighetens Tempel,

Och skildra Vishet af i all des höga Prakt:
Utaf et Ädelmod jag borde ge Exempel,
Som på Ensidighet en evig boja lagt:
En Patriotisk Nit bord' teknas af min Penna:
Kort sagt, af mina Vers man skull' vår Brudgum känna.

Men

Men dessa Ämnen ej min svaghet måtkar följa:
Hans Dygder från sin högd åt mina bilder le,
Och Bruden skull' sin glans med blygsel öfverhölja,
Om Hon uti des Dag Sin Målning finge se.
Til flike Pensel-drag båd' Konst och Färg mig tryter:
Jag helre Bägges Lof i denna Önskan byter:

* * * * *

*Himlen Er gifve så mycket slags Godt,
Som Vintrar ha Snökorn i Nordene sådt,
Som Solen om Våren giordt droppar af Is,
Som Hiertan der brunnit på kärligt vis,
Som Biörnar ha Iden och Lapparne Tiäll,
Som Hierpar ha Fiädrar och Laxar ha Fiäll.
Himlen Er gifve så många god År,
Som jag Eder önskar och Dygden Er spår!!!*

